

Γ. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

ΕΙΣ τὸν ἄνω βορεινὸν ὄροφον τῆς κεντρικῆς πτέρυγος τοῦ Πολυτεχνείου ἔχει στήσῃ τὴν καλλιτεχνικὴν του καλιὰν ὁ διαπρεπέστερος τῶν Ἑλλήνων ζωγράφων κ. Γεωργιὸς Ἰακωβίδης.

Εἶνε τὸ πολυτελέστερον διασκευασμένον καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον. Τάπητες βαρύτιμοι καὶ ἐπίπλωσις ἰδιότροπος δίδουν τὴν ἐντύπωσιν ἀνατολικοῦ σαλονιοῦ. Δύο αἰθουσαι συνεχόμεναι ἡ πρώτη, οἶονεὶ προθάλαμος, κοσμεῖται ἀπὸ ἔργα φίλων του ξένων καλλιτεχνῶν, ἐξ ἀνταλλαγῆς ἀναμνηστικῆς· ἀλλ' ὁ κ. Ἰακωβίδης εἶνε καὶ ὁ μόνος Ἑλλήν καλλιτέχνης ὁ ὁποῖος ἀγοράζει ἔργα... Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, δίδων οὕτω δητικὸν παρὰδειγμα εἰς τοὺς μὴ καλλιτέχνας. Ἀλλ' αἱ ἀγοραὶ τοῦ κ. Ἰακωβίδου κύριον σκοπὸν ἔχουν νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς νεοσσοὺς τῆς τέχνης. Μία προσωπογραφία ἐδῶ ὑπὸ τοῦ κ. Γαλιάνη παριστῶσα κανταδόρον Ἰσπανόν, ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ὁποῖου ἀναγνωρίζεται ὁ υἱὸς τοῦ κ. Δραγούμη· ἐν ἑγχρωμον σκίτσο παρέκει τῆς μαθητρίας του δεσποινίδος Τσίλλερ· ἀπέναντι ἡ «Ἀπαγωγή» τοῦ κ. Ἀριστέως, πίναξ μικρὸς τὰς διαστάσεις, ἀλλὰ γεμάτος αἰσθησιν κατὰ τὴν τεχνοτροπίαν τοῦ Μπαϊκλιν.

Ἡ ἄλλη αἰθουσα, πολὺ μεγαλειτέρα, εἶνε τὸ ἐργαστήριον τοῦ διαπρεποῦς καλλιτέχνου. Ὁκτώβαντες μὲ ἔργα τελειωμένα καὶ ἔργα ἡμιτελῆ, ἀνάγλυφα, σχεδιαγραφήματα, καὶ μία μακρὰ τράπεζα μὲ βιβλία, περιοδικά, πινέλα, λευκώματα, κομψοτεχνήματα, φωτογραφίας. Παραπλεύρως μὲ ἀναμένει ὄρθιος ὁ καλλιτέχνης. Μᾶλλον κοντοῦ ἀναστήματος μᾶλλον παχύς, στρογγυλοπρόσωπος, μὲ δίοπτρα ὀπτικά, μὲ μίαν πίαν καννίζουσιν, ἀγαθὸς τὴν φυσιογνωμίαν. Μίαν ὥραϊαν γελιογραφίαν τοῦ ἔχει κάμει ὁ κ. Ροῦλός, μὲ ὠσειδὲς ἀτρίχον κρανίον, μὲ μάτια Γιαπωνέζικα, μὲ ἓνα μαρκούτσι τοῦ ναργιλῆ, τοῦ ὁποῖου εἶνε φανατικὸς θιασώτης.

Ὁ μεγαλειέτερος, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γύζη Ἑλλήν καλλιτέχνης, εἶνε συγχρόνως ὁ ἡρεμότερος, ὁ σιγηρότερος, ὁ ἀφελέστερος, ὁ σκεπτικώτερος. Φίλεργος, εὐσυνειδήτης, ἀποφεύγει τὴν ρεκλάμαν καὶ τὰς νευρικὰς συζητήσεις. Ὡς καθηγητῆς, ἔχει κύρος ἡ δὲ διδασκαλία του εἶνε τελεσφόρος ὡς καλλιτέχνης, ζῇ κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, ἀπολαμβάνων τὰ θέληγῃτρα τῆς τέχνης, τῆς ὁποίας τὸ μυστήριον κατέχει.

Ὁ κ. Ἰακωβίδης εἶνε δυνατὸς σχεδιαστής· ὡς προσωπογράφος, εἶνε αὐστηρὸς τεχνίτης, χωρὶς νὰ περιφρονῇ τὴν ὁμοιότητα. Ἡ προσω-

πογραφία ἐνὸς Γερμανοῦ καθηγητοῦ, ἣν ἔχει εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, εἶνε ἡ ὠραιότερα προσωπογραφία ἐξ ὅσων ἔχει κάμῃ.

Ἡδὴ ἐπεξεργάζεται τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Μερκούρη, κατὰ παράγγελίαν, ἵνα ἀναρτηθῇ εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων. Ὁρισμένως θὰ εἶνε ἡ καλλιτέρα προσωπογραφία τοῦ Δημάρχου. Καὶ ἔχουν γίνῃ ἔως τώρα ὀχι ὀλίγαι.

Ἀνωτέραν ἔτι ἱκανότητα τῆς τοῦ προσωπογράφου ἐπεδείξατο ὁ κ. Ἰακωβίδης εἰς τὴν σύνθεσιν παιδικῶν σκηνῶν. Ὡς παιδογράφος εἶνε ἀπαράμιλλος. Τὸ «Κονσέρτο», τὸ ὁποῖον ἐγένετο κτήμα τῆς ὁλονὲν σπαργανουμένης Ἑθν. Πινακοθήκης, τὰ «Μικρὰ βάσανα», ἡ «Ψυχρολουσία», ἣν ἔχει ἀκόμη εἰς τὸ atelier του εἶνε ἔργα ἅτινα ἀποτελοῦν τὸ φωτεινότερον σημεῖον τῆς καλλιτεχνικῆς του δράσεως. Ὅτι ἔχει νὰ παρατηρήσῃ τις εἶνε μόνον ἡ ξενικὴ μορφή ἣν δίδει εἰς τὰ πρόσωπα, τοῦτο ὅμως δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν μακρὰν ἐν Γερμανίᾳ διαβίωσιν τοῦ καλλιτέχνου. Ἐκεῖ ἐνεπνεύσθη τὰ πλεῖστα συνθετικὰ ἔργα του καὶ ἐκεῖ τὰ ἐξετέλεσε μὲ πρότυπα ξενικά.

Ὁ κ. Ἰακωβίδης ἐργάζεται ἤδη εἰς τὴν κατασκευὴν μεταλλίου τοῦ Ὁδείου. Μετὰ τὴν φιλοτέχνησιν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου, ἀναμνηστικοῦ μεταλλίου τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, μὲ τὰς τέσσαρας διαδοχικὰς προτομὰς τῶν Σταύρου, Ρενιέρη, Καλλιγᾶ καὶ Στρεῖτ, τὸ Ὁδεῖον ἀνέθηκε εἰς τὸν κ. Ἰακωβίδην νὰ κάμῃ μετάλλιον, φέρον τὰς μορφὰς τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ καὶ τῆς συζύγου του Ἰφιγενείας, ἵνα δίδεται εἰς τοὺς βραβευομένους μαθητάς. Ἡ ἐργασία τοῦ μεταλλίου, ἣτις εἶνε ἀρετὰ πολὺ πλοκος, γίνεται ἀπὸ τὸν ἴδιον καλλιτέχνην, ὅστις εἶνε καὶ δεξιώτατος γλύπτης, ὡς δεικνύει ἡ ὑπ' αὐτοῦ πλασθεῖσα ὑπέρρχος προτομή τοῦ ἀεμνήστου συναδέλφου του Λύτρα.

Τὰ νεώτερα ἔργα του, ἅτινα οὐδαμοῦ ἔχουν ἐκτεθῇ, εἶνε δύο πίνακες ἐκ τοῦ φυσικοῦ· ὁ εἰς ἀνθέων, ὁ δ' ἕτερος ὁπωρικῶν τοὺς ἐπεξεργάσθη ἐν ὥρᾳ ἀναφυκῆς, ὡς παρενθέσεις εἰς τὴν σοβαρὰν ἐργασίαν του, χάριν ποικιλίας. Οἱ πίνακες οὗτοι ἔχουν τὴν λεπτότητα τῆς ἐργασίας ἣτις καὶ ἄλλους ὁμοίους πίνακες αὐτοῦ διακρίνει.

Ὁ καλλιτέχνης, τοῦ ὁποῖου ἡ γνώμη περὶ τῆς ἀξίας τῶν παλαιῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων εἶνε ἡ αὐθεντικώτερά ἐν Ἑλλάδι, ὡς διευθυντῆς τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης δὲν κατόρθωσε, ἐλλείψει ὕλικῶν μέσων, νὰ παράσχω τὰς υπηρεσίας αἷς ἔπρατε νὰ προσέρῃ.

Ἡ ἀνεγερθησομένη οἰκοδομὴ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δώσῃ ἀφορμὴν, ὅπως καταστοῦν χρησιμώτερα τὰ ἐκλεκτὰ αὐτοῦ φῶτα εἰς τὸν τελειότερον καταρτισμὸν τῆς Ἑθν. Πινακοθήκης.

κ.

